

a zsírtérképek hegy- és vízrajzain
 ha a kifejezés elég értelmes
 és nem túl durva a sminkmaradék
 vagy a gőzzel alaposan felpirított test
 elmúlasztja pár percre a haj fehérségét
 de itt az arc ritkán intelligens
 a szoláriumok műfényén gyötört
 deltás és puha testek látványa
 messzire vezeti a gondolatokat
 a szemek is hamar becsukódnak
 nem jutnak ide a természetes éhezéstől soványak
 másra kell az a pár ezer forint
 és a fürdőruhára eltett pénzt is elvitte
 a gyerek iskolakirándulásra
 persze az itteni testek is mind karcsúak voltak egyszer
 hány meghitt, lomha év kellett chipsszel a tévé előtt
 mennyi szerelmi bánat évésrohama
 ennyi zsír összegyűjtéséhez
 ám lehet csupán, hogy az ember
 elemi sorsa a hájasodás
 másrészt sokkal kényelmesebb
 szabadon engedni a hajákat
 mint elszóritani ravasz fűzőkkel, szoros nadrágokkal
 levegővételi nehézségekhez vezethet...

Alföld, 2015/3.

Tóth Erzsébet 1951-ben született Tatabányán. Verset és prózát ír.
 József Attila- és Babérkoszorú-díjas.

Borbély András

KÖNNYŰ FÖLD

Tudom, a szó csak fél szárnya a csöndnek,
 hazánk végföldje megnevezhetetlen.
 Kik éltek itt? Éltek egyáltalán?
 Otthonunk vízparti homokból kelt szóvár;
 otthonunk nem ház – tákolt téliszállás,
 s mi maradandó: a váltig változékony.

Nem kőkori szavak: szótlán korok, kövek.
 Mert addig élnek, míg nevük titok marad;
 nem az örök, a visszaszerzett élet,
 a feltalált idő, szelek útvesztője,
 deszka szúpercei, fűzfák szárnya szélben;
 nem a szavalt: az elfelejtett szavak,
 fával lenyesett könnyű nyírfatestek,
 az észre sem vett, hasznot sosem hajtó,
 az éppen csak most lett – a halott, a halandó.

Tudom, a szó csak fél szárnya a csöndnek.
 Könnyű bárkák. A mélység hallgatag.
 Szavak: szélben megbillenő tetők.
 Szavak: foszló, felhő-könnyű szárnyak.
 Mind elmennek. A szó hiánya marad.

Napút, 2015/2.

Borbély András 1982-ben született Gyergyóremetén. Verset és prózát ír.